

*Сънъ — и галена надежда,
Галенъ сънъ, но сънъ — надежда,*

Невясто:

Съ добра честь — добра посреща,
Невясто!»

Милите думи мило изпяни —
Грижна невяста въ скръбъ разтушена,
Съ сълзи на очи, въ устни целува
Галена рожба първородена.

Благо усмихнатъ, старий ступанинъ
Тихомъ пристъпи при коледари,
Отъ шаренъ поясъ вади кисия —
Да се за песенъ отплати съ дари.

Ала не иска ^а самъ ^е станника
Дари да земе и се отмята...
Старъ баща нещо съсъ глава кивна,
Погледъ извърналъ, на къмъ момата.

Сетено пръпна тя та излезе,
Като изъ гнездо препелка плаха...
А коледари момка напети
Забиколиха и тѣй припяха:

Първа зареда

Птички пеятъ, въ небо грей зорница,
Лудо-младо!

Съ зори пада утрenna росица,
Лудо-младо, —
Тебе още няма!

Мило любе за милувка чека,
Лудо-младо!

Нощъ минава, — младостъ не до века,
Лудо-младо! —
Превара голяма!

За часъ грее на небо зорница,
Лудо-младо!